

end han har i Henseende til sin Fæsteret, og kan derfor ikke faae Mere. Fæstevangen maa jo være lige for dem Begge; jeg kan derfor slet ikke see, at dette Forslag vil passe, jeg kan meget snarere see, som ogsaa den sidste Taler ansøgte, at det vilde see, naar det var omvendt, thi, da det eengang er saaledes, at Eieren kan sælge Gaarden, naar den er fæstet ledig, saa er det en Selvfølge, at, jo nærmere han er ved at faae denne Gaard fæstet ledig, jo mere billigt var det, at den stærke Fæstetvang ikke har Saameget at betyde for ham. Dog har ogsaa den ærede Taler meget rigtigt truffet det, naar han siger: det er dog ikke saaganske rigtigt, naar man mener, at de have Lov til at sælge Gaarden til hvem de vilde; de have jo rigtignok havt Lov dertil, og man kan ikke sige Andet, end at det ogsaa er skeet paa somme Steder, men det forholder sig dog saaledes, at den humane Godseier ikke vil gjøre det, og den inhumane kan det dog ikke være os om at gjøre at reservere Retten i dette Dieblik, og derfor synes det mig, at det maa see ikke var saa galt, om man antog det foreliggende Forslag, thi det vilde maaskee være godt for alle Parter, at der er noget Bist at holde fast paa. Det kan gjerne være, at det ikke er det Rigtige, der er truffet, at det maa see skulde være $\frac{1}{4}$ eller noget lignende, men det kommer det ikke saameget an paa; det er, som sagt, en Skjønssag, og jeg kan ikke godtgjøre, at det just er det Rette, der er truffet.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har udtalt den Forventning, at jeg vilde yde ham min Understøttelse ved Behandlingen af § 9; den ærede Rigsdagsmands Forventning i denne Henseende skal jeg sandelig ikke skuffe. Efter min Stilling til det foreliggende Uendingsforslag, turde det maaskee ogsaa være mig tilladt at opfatte den ærede Rigsdagsmands Opfordring i en vis Henseende, som en mig ydet Understøttelse. Men med al mulig Paaskjønnelse af den Dygtighed og samvittighedsfulde Omhu, som den ærede Rigsdagsmand har anvendt paa at gennemtænke disse forskellige Forhold, maa det imidlertid, hvor megen Anledning der end kan være for mig til at paaskjønne den Understøttelse, som han har ydet

mine Anskuelser med Hensyn til den nævnte Paragraph, være mig tilladt at fremhæve, at der dog er een Mislighed ved denne hans Understøttelse. Der er den samme Mislighed der ved, som naar en Syg vilde bruge en Læge, der havde den største Lyst til at tage Livet af ham, og kun in subsidium vilde curere ham (Latter); det maa altid være noget uhyggeligt for den, der skal betjene sig af en saadan Læge, og man vilde altid fristes til at vige noget tilbage for ham. Paa samme Maade er det ogsaa gaaet mig med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Understøttelse. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), der med et saa skarpt Blik veed at gribe, hvad der kan indvirke paa Thinget, har ogsaa ganske rigtigt benyttet sig heraf ved denne Leilighed, idet han har taget den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier), holdt ham frem for Forsamlingen og sagt: See denne Mand vil stemme for Forslaget (Tscherning: Hør!), gaa dog ikke med ham, thi saa kunne I være visse paa, at det vilde føre Jer til Fordærvelse og Odelæggelse. Det har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) strax fundet paa; jeg vil imidlertid dog haabe, at Rigsdagens Medlemmer ikke ville lade sig forlede af det Indtryk, som disse den ærede Rigsdagsmands Ord muligens have gjort. (Tscherning: Led!) Nei, efter min Formenting er det at forlede, thi, naar man leder i Vidfarelse, saa „forleder“ man. — Alt saa jeg haaber, at Thinget ikke vil lade sig forlede, men at det virkelig vil tage det foreliggende Spørgsmaal under en alvorlig og omhyggelig Overveielse og ganske simpelt see hen til Forholdene, saaledes som de foreligge. Jeg kan ikke nægte, at det Foredrag, vi have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig), for mig har været noget uventet (Hør!), og har gjort mig det vanskeligt, om jeg saa maa sige, at saa, hvad jeg i den Anledning havde at bemærke, passet ind i det, som jeg iøvrigt havde tænkt at anføre. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede ganske rigtigt, at der over disse Forhandlinger hvilede, om jeg saa maa sige, noget mindre Kraftigt, men troer ikke, at de